

[Arbejdsministeren.]

dighed, som det ærede medlem fru Petra Petersen nævnte: at da statens udvandringskontor har været ude for kritik, skal det ophæves eller forenkles. Det kan være Land og Folks motiver; det er i hvert fald ikke regeringens. Vi har ingen grund til at kritisere det arbejde, som statens udvandringskontor hidtil har udført. Når vi har foreslået arbejdet lagt om, er det, fordi opgaven i dag er en anden end tidligere; den er en anden, end dengang statens udvandringskontor fik sin nuværende placering.

Vi mener, som det fremgår af paragrafferne, ikke, at man skal opretholde det meget vidtgående kontrolsystem med agenter o. s. v. Vi mener, vi har én hovedopgave, nemlig at sørge for, at de folk, der vil udvandre, kan henvende sig til et offentligt kontor, der er fuldkommen uafhængigt, og få de mest objektive oplysninger, vi kan skaffe. Det synes jeg må være hovedopgaven, og jeg kan ikke give det ærede medlem hr. Sandau ret i, at det må være det pågældende indvandringsland, immigrationslandet, som skal forsyne udvandrerne med disse oplysninger. Det er jo ikke den pågældende regering, der giver oplysninger, det kan være et transportkompagni, der skal tjene penge på at sælge billetter, det kan være et dampskibsselskab, eller det kan være enkeltpersoner i et andet land, som har en personlig økonomisk interesse i en indvandring, som de ikke selv senere har noget ansvar for. Derfor kan der være en risiko for, at de oplysninger, de pågældende måtte give en udvandrer, kan være lidt ved siden af det rent objektive; derfor er det en opgave, vi må tage os på, at skaffe, som det ærede medlem fru Ellen Jerking var inde på, de mest objektive oplysninger, vi overhovedet kan få frem, og her tror jeg det er muligt at lave et oplysningsarbejde på nordisk basis. De folk, der udvandrer fra disse 3 lande, kommer fra miljøer, der stort set svarer til hinanden, og når de kommer til Canada, Australien, eller hvor det nu er, bliver de, om jeg så må sige, betragtet som skandinaver. Det er de samme oplysninger, de skal have, og oplysningerne skal indhentes omtrent fra de samme områder. Jeg vil tro, at vi måske kan få flere oplysninger frem, måske bedre oplysninger, det ved jeg ikke endnu, men

i hvert fald de bedst mulige oplysninger, når vi koordinerer de 3 eller 4 nordiske landes bestræbelser herfor, og at vi måske også kan få dem billigere frem.

Jeg tror ikke, at det, som det ærede medlem hr. Kryger mente, ville være heldigt at lægge dette arbejde ind under udenrigsministeriet. Problemet er jo ikke alene at skaffe oplysninger, det foregår dels gennem udenrigsministeriet, dels på anden måde; men den store opgave er indadvendt her i landet, det er en opgave i forbindelse med dem, der vil udvandre; den forbindelse, vi kan få med dem gennem arbejdsdirektoratet og anvisningskontorerne landet over, tror jeg giver langt større mulighed for kontakt med den enkelte, end hvis sagen henlægges til et centralkontor i udenrigsministeriet. Vi har jo en normal forbindelse til arbejdsmarkedet gennem arbejdsanvisningskontorerne.

Medens jeg taler om anvisningskontorerne, vil jeg gerne sige til det ærede medlem fru Petra Petersen, at der kan jo aldrig blive tale om at presse folk til udvandring; det sker ikke i Danmark. Den opgave, som statens udvandringskontor hidtil har haft, og som arbejdsdirektoratet fremover vil få, hvis lovforslaget vedtages, er ikke at påvirke en person til udvandring eller til at lade være med at udvandre. På dette punkt må folk selv tage ansvaret; dér er ingen vej udenom. Men det, jeg synes må være vor pligt, er at skaffe folk så mange oplysninger som muligt, så de selv kan bedømme, hvor risikoen ligger, og hvor stort et ansvar de har over for sig selv og deres pårørende. Ingen skal presses hverken til at udvandre eller til at lade være. Ansvar er folks eget, når de har fået de oplysninger, vi har mulighed for at skaffe.

Det ærede medlem fru Ellen Jerking rejste det spørgsmål, om vi ikke kunne ordne det sådan, at undersøgelser af udvandrere kunne ske i provinsen for dem, der kommer derudefra. Hertil må jeg sige, at det er ikke et spørgsmål, som afgøres af danske myndigheder. Det pågældende indvandringsland bestemmer selv, hvor lægeundersøgelser o. lign. skal foregå. Men hvis jeg i det kommende udvalg kunne få at vide, hvilket land der stiller danske udvandrere over for sådanne problemer, kan vi prøve at rette henvendelse dertil og forsøge at få en mere